

PREU.

5 CENT.

ENPAUFET

**** Farà una entremaliadura cada diumenge ****

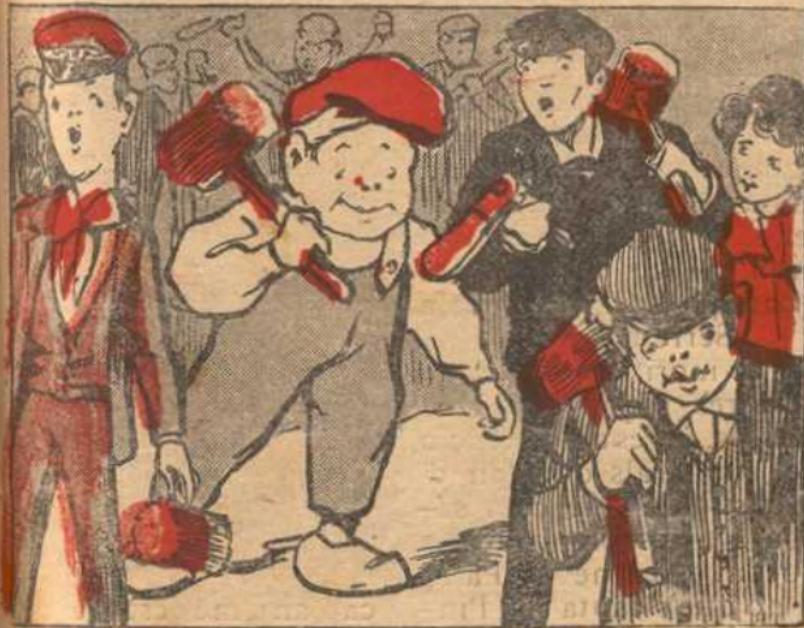
ANY 1.er * BARCELONA 3 ABRIL 1904 * NÚM. 14

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Rambla de las Flors, 11
— BARCELONA —

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Catalunya, un any	3 Ptas.
Idem, un semestre	2 Id.
Extranger, un any	5 id.

Correm'hi tots, amichs meus,
que'l temps molt depressa passa:

a veure si a cops de massa
matém a tots los juheus.

ESTRELLA DALLADURAS

Veus aquí la setmana
mes tipica de tot l'any
en ella s'hi troba ab la
Mort y Resurrecció de
Nostre Senyor la repre-
sentació de la pena y ale-
gría mes grossa de que
podém gaudir las perso-
nas. Per aixó jo cada any
no deixo la massa per
aquestos dies pera anar a
matar els juheus que varen
fer el pecat mes gran del
mon y alló que cantém
quan queda la María sola

Serreu la biga

que morin los fusters
mentres piquem ab las
massas, no es ab l'intencio
de matar als que fan d'
aquest ofici que, com sa-
beu, St. Joseph n'era y ha
quedat essentne el Patró
si no que's canta ab l'in-
tenció de matar los fusters

juheus que varen serrar
y clavar la fusta pera fer la
creu y encare que'ls que
varen fer tot aixó son ben
morts y remorts cada any
se'n fa memoria pera cas-
tigar la seva malifeta.

Despres una cosa que

cap any me descuido es de
provehirme de farigola que

en aquests días es una hermosura detant florida y sobre tot perque pera ferne sopa escau d'alló mellor quan un no's troba gaire be del ventre ó te algun empaig.

Quina me n'ha passat aquest any ab el bé de Pasqua, jo que sempre lo triava del remat qu'alló

Noy! ahirquinaxerinola ab el coristas del Poble Sech que varen venir a cantar las Caramellas, se veu que los hi va agradar la meva visita puig me l' han tornada cantant unas cansas que no voldria pas sentir res mes tot lo dia, alló si qu'es bonich y no embafa com lo que cantan certas collas, ab castellá y tot que fins fa pena. Vaija companys que conserveu l'afició y el bon gust vos desitja vostre amich.

EN PATUFET

n'era una fló, mes a ciutat no he pogut ferho tal com ho feya a montanya. Ja veyeu quinas camas mes primas pobret, segur que l'han fet venir a peu pero ja procuraré s'en-greixi que per aixó no m' espanto.

Per l'Abril...

Al venir l'Abril
va caure una gota
en lo cálzer bell
d'entreoberta rosa.

Com que per l'Abril
cad'una en val mil
li fà una corona.

—
Al venir l'Abril
una mare plora
dels ulls amarats

llensant una gota.

Com que per l'Abril
cad'una en val mil
en torrent se torna.

—
En lo mes d'Abril
lo bon temps deixondas,
la ditxa en lo cor
enfiltrant a gotas.

Com que per l'Abril
cad'una en val mil
torna's mar de joya.

—
En lo mes d'Abril
vé Sant Jordi y obra
del camp del valor
la mes tendre rosa.

Com que per l'Abril
cad'una en val mil
ja es toya flayrosa.

MAGARRINYAS

Una Llissó

—Pare...! avuy ha dit el senyor mestre que'l sol es no sé quantas mil ó milions de vegadas mes gros que la lluna y fins molt mes que la terra, tot y ve-

yentse quasi iguals en lo cel ¿cómo se comprén aixó?

Aquesta pregunta feya en *Miliu* (xicot de uns vuyt anys, viu y aixerit com ell sol, que ho preguntava sempre tot), a n'el seu pare, pagés acomodat y de molta instrucció relativament a la poca que per desgracia acostuma a tenir la gent que brega ab lo terrós.

Era un cap-vespre de un dia seré y bonich, y cap a la banda de ponent el cel vermellejava extraordinariament.

Pare y fill se passejavan per la via del carril.

—Mira noy—digué,—¿veus aquell punt negre, allá lluny, tan xich que ab prou feynas s'ovira?

—Prou!—respongué el marrech—sembla el trench.

—Aixó mateix! de aquí una estona ja'l veurás.

La máquina anava acostantse y s'aixamplava cada vegada mes, ab aquella remor que no's confón ab cap altre, y acompañada de un rastre de blanca fumerola.

Prompte un xiulet estri-dent feu tapar las orellas al nin y la locomotora passá brunzent com un mal esperit ab una tempestat de vent y pols.

Lo nen restá un moment mitj esferehit.

Veus?—digué'l seu pare —alló tan petites una cosa capassa d'aixafar a cincuenta homes de un plegat, pró perque la veyas tan lluny no't feya por. Del mateix modo, lo sol qu'está a una distancia molt mes grossa que la lluna, s'ovira tan xica com ella. Y desgraciats, fill meu, que'l sol nos caygués a sobre, ó mes ben dit, que la terra caygués demunt del sol. Se socarrimaria com un paper de fumar a la llar de casa nostra. Empró, no tingas por, Deu ho té ordenat de altra manera.

El nen després de quedar gran estona pensatiu, va prometre no olvidar mes la llissó.

LLUISET LLANSA

Si un gos me pogués tornar
y tú tornarte un xicot
ja veurias com també
te faria agafar por.

BONS CONSELLS

Un gos agrahit val mes
que un home ingrat.

Aquell que tot ho deixa
pera demá, no acabará
may res.

MODAS DE VESTITS

pera nens de 6 a 8 anys

N.º 1

N.º 2

N.º 1.—Aquest vestit ha de ser d'*alpaca*, de color blau mari, ab forma acanalada, lo pantalón ha de ser de forma *bombacho*. El cinturó te d'esser de la mateixa roba, cordat ab dos botóns.

Ab mitjas negras y sabatas de xarol.

N.º 2.—La roba d'aquest, es de llana ta inglesa. Americana ab coll y sola pas creuhadas, ab dos rengles de botóns. Lo pantalón d'hechura *bombacho*, de la mateixa classe de roba.

Las mitjas negras. Calsat borceguí de pell de color. Gorra de seda, del color del vestit.

L'Estudi

Una vegada un marit y muller qu'eran molt vells que apenas podían treballar y eran molt pobres, van dir, com ho farem pera poguer menjar si no tenim medi pera guanyarnos la vida.

—Pot ser qu'anessim a captar—va dir ella.

—Cá!—va dir ell,—aixó si que no, que fa gandul.

—Donchs, com ho arreglarém?

Ja ho sé, m'en aniré a estudi.

—Pero tan vell, qu'hi farás?

—No ho sé, pero he sentit a dir sempre que lo meller es anar a estudi quan no's pot fer res mes.

Y veus aquí que'l pobre vellet va fer lo qu'havia dit a la seva dona y se'n va anar cap estudi. Quan un dia mentres hi anava, troba una bossa plena de

diners que n'hi havia jina pila, pila. Ell que si, que la cull bo y pensant. ¡Pobre del que l'haurá perduda! ¡Quin trastorn tindrà quan se'n adoni!

Y al sortir d'estudi tot anantsen cap a casa rumiant com ho faria pera tornar aquella bossa al seu veritable amo, se'n veu venir un cavaller y tot seguit li va fer el cor un salt d'alegria pensant que segurament seria l'amo de la bossa.

Quan se varen tepar, el senyor fa parar lo cavall y li diu:

—Escolteu, avi, qu'hauríau trobat per casualitat, una bossa de diners, per aquest camí.

—Sí, senyor—li contesta,—quan anava estudi...

El senyor no va volquer escoltar res mes aixís que va sentir aquesta contesta y pegant esperonada al cavall, lo va deixar ab la paraula a la boca, mentre tot refunfunyant deya:

—Vaija, es ben veritat que'l vells son igual que

Qui gemega ja ha rebut

I —Vaja, no l'encerta ás...
—Un nap no t'hi jugarás...

rents, vet aquí que l'avi es va quedar ab los diners, que ben seus eran, donchs la poca paciencia del senyor va fer no po-

P. II —No t'ho ac
mira si n'estich

las criatures, ves que m'
esplica de quan anava es-
tudi, si jo l'he perduda
avuy mateix.

Y per més quel bon
vell s'escarressava cridant
yensenyaní la bossa, com
que'l cavaller no's va vol-
guer girar y va fugir co-

güés tornarlos hi y es clar,
se'n va anar a casa seva ab
la bossa; que la seva dona
al saberho, tot era dir
sempre:

—Ay! quina rahó tenías

al dir que no hi ha res melloren el mon qu'anara estudi, quants n'hi han que no ho saben y perden, qui sab, si la fortuna com nos hauria passat a nosaltres.

acepto perque ets tu
hi segú.

Y varen viure molt felissons tots los anys que els hi varen quedar de vida, tot, gràcias a haver anat a estudi.

POPULAR

III —Donchs, te...

—Veus?

—¡Deu meu! ¡Deu meu!

Que m'hi haveu clavat al peu?...

Son las arts de la hermosura
factors de bona cultura.

Una mala educació
no porta ni al bell ni al bo.

Fomentant los plaers d'esprit,
se fa al hom un be infinit.

Naturalesa, arts y ciencias
mitigan nostres dolencias.

La vida es trevall y pena,
l'art ens consola y serena.

Las arts y la poesia
omplan lo mon d'armonia.

L'art las portas ens fa obrir
del passat y el pèrvénir.

L'art es un bon aliment
per l'hom que pensa y quesent.

L'art porta a meditacions
qu'ens fan recorrer mil mons.

L'art molts bens ens proporciona
plau, enobleix y al-lecciona.

A igual que als camos l'Abril
fan las arts al hom gentil.

Dona el plaer de la bellesa
al cor y espirit, fortalesa.

L'art qu'es d'un bell verdadé
es un estimul pel bé.

Escitant l'admiració
l'art al home fa mes bo.

La bellesa porta al cor
benevolencia y amor.

La societat sens arts bellas
es cel de nit sense estrelles.

La societat es ben futil
quan no te mes Deu que l'util.

¿Qui no te cap ideal
per ser un home moral?

ARTS DIVERSAS

Les arts son d'especies varias

útils, bellas y suntuarias.

Les arts útils ó industrials
satisfan fins materials.

L'art bella encisa'l sentits
per tresmetre'l bo als espirits.

Art suntuaria n'es aquella
qu'es útil ensembs que bella.

Quan se diu art solament
qu'es de bellesa s'enten.

† PAU MILÀ Y FONTANA LS

NANO.

Un negrito que cert dia
vegà a un blanch com se rentava
vol provar si ab sifont logra
quedarse igual que nosaltres.

Estém ja a las portas de la primavera. Havém entrat al Abril y hem de fer cara riallera al temps, que cada any ve a veurens y a regalarnos sos grats obsequis. No falta sino acabar de passar aquesta setmana trista y de reculliment, encar que típica y different de totes las altres. L'olor de la farigola omplena de sencillesa l'esperit y atrau a la memoria las gentils y frances costums dels nostres avis. Deixém per aquesta vegada, correr ab llibertat la ploma, fugim de l'alegoria estudiada de la escena, del fum dels cigarros que continuament fa estossegar, caldeijant las salas ab un baf d'escenias químicas y flors de paper.

Per única vegada al any tots los teatres deixan de funcionar per respecte a una tradició que sempre s'imposará. ¿Qué hi tā que per tres ó quatre días se omplin de pols las butacas de vellut de nostres teatres?

Los arbres brotan ja ab forsa, la terra caldeijada pel sol d'Abril los empeny ab secret misteri; fins los aucells que's recullen en los arbres de la rambla pera passar la nit ab la escalforreta dels llums y dels viants, xiuxiuejan ab mes alegría y tan bon punt lo sol apareix tots arrenca la volada ab una cridoria inmensa, disposats a buscarse la vida picant de per tot arreu. Ara dispenseume, amiguets, aquesta revista ahont no hi ha la ficció dels teatres perque en aquests tot es convencional. Saludém a la naturalesa que'ns brinda sa ventura, disfrutemne tots.

CRISTOFUL

* * *

—Porqué hace V. tanto ruido; sabe que no quiero oír una mosca?

—Per aixó ho faig, porque si estés quiet se sentirían y així faig mes soroll jo.

pera noyets y noyetas

Un dels divertiments que agradan molt a las criatures que ja caminan es aquell que diu:

Salta, miralta,
trenca una galta,

Nostre Senyor
te'n dará una altra
de mellor

y que's fa pujant la criatura sobre una cadira, tau-la ó qualsevol altre lloch que siga un poch alt, y la persona que fa'l joch la agafa per las dues manetas, ben fort porque al saltar no puga caure, y al acabar l'últim vers, las fa fer un salt fins a terra de desde'l punt ahont estan enfilats.

Es un joch verament hiénich, puig los desentrotlla las forses físicas sense fatigarse la criatura y l'acostuma a fer un moviment dels mes perilllosos quant no's te la forsa suficient; per aixó es convenient acostumarloshi, pero tenint-los ben agafats. També es fa aquest joch dihent:

Una, dos, tres,
salta pagés.

Veus aquí porque lo recorda

EN SET CIENCIAS

Ja'm pots mirar, ja!.. Que't creyas
que no'n tindria de bomba?...
La mama me l'ha comprada
perque soch bona minyona.

Un nen venia de la taberna
portan una ampolla de vi.

—¡Ah pillin! —li digueren
los companys —ja ho dirém al
teu pare que quan vas a la ta-
berna, te li beus la meytat
del vi.

—No, —respongué — quan
hi vaig, no; quan ne torno.

FAULAS

DE ISOP

Del home y de la serp

Fent tantcruelissim fret
en lo temps del espantable
Ivern, un benigne Home,
mogut a pietat acullí en
sa posada una Serp, ali-
mentantla dels seus pro-
pis bens. Seguí que so-
brevenint los calors del
estiu, la verinosa serp se
comensá a malignar con-
tra lo cortés home, y vo-
lent traurer aquella de la

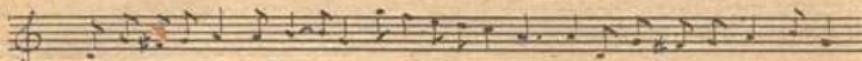
sua posada, la ingrata, y cruelísima serp, contrastanli ab verinossos mosos, ja mes volgué obeirlo. Mostra aquesta faula, que los ínichs en lloch de remunerar los que'ls beneficien, se indignen mes contra aquells: de mane-

ra, que per sa lutifera triaga los donen mortifer verí, y per incomparable delit, intolerable pena y per fidelíssima pietat, frau de los enganys.

Lo ínich en lloch de remunerar danya.

Endevinalla musical

Busqueu, amiguet, quin es lo ritme d'aquest tros de música y poseu a la clau la senyal corresponent, a mes de las barras de compás en son degut lloch.

Pera premi vos regalaré noves cançons catalanes ab acompanyament de piano originals de la compositora Na Carme Karr y lletra del poeta N'Apeles Mestres, mes com sols ne concediré quatre, triaré a la casualitat, los premiats d'entre totes jas solucions que rebi fins a dissapte a la nit.

GRAN SABATERÍA

DE

JOAN SIMÓN

Carrer de Banys Nous, número 8

Especialitat en calsat pera noys y noyas

Agustí Costa Grande

Cirugiá Dentista

CASP, 34, 1.er 2.a

(Devant dels P. P. Jesuïtes)

GÉNEROS DE PUNT

Las mellors calitats se fan a mida

* PERE . GRIFELL *

Tapinería, 8

MARES!... voleu tenir grassos als vostres fillets? No'ls doneu altre LLET que la CONDEN-SADA marca **GALLIA**, la més pura y nodritiva.

Se ven per tot arreu

Venda al engrós:

EDUART ADAM - Aragó, 226,

Los mellors, mes moderns y económichs retratos s'obtenen en la acreditada **FO-TOGRAFÍA**

HISPANIA *Pelayo, 50, pral.

Director: Joseph Banús

Trevalls pera'l aficionats

Colla de caramellas
de l' "Associació Catalanista"
del Poble Sech

Benvinguts sigau amichs
en dia de tanta joya
y rebeu d'EN PATUFET
l'enhорabona.

La vista que'm torneu
os l'agraheixo de veras
y en prova, qu'os vuy'omplir
d'ous, la cistella.

